

blot Indberetning til Ministeriet, som Lehn-
bestynderen eller Fideicommissbestynderen har at
afgive, medens der iøvrigt er givet ham frie
Hænder til at fremme Afhændelsen, kun med
den Indskrænkning, at han ikke saaledes, som i
Slutningen af Forslaget er bestemt, kan af-
hænde Fæstegodset under en saadan Priis, at
Indtægten af den indvundne Kjøbesum vil blive
mindre end den, han har havt af Fæstegodset
i de sidste 3 Aar. Med Hensyn til disse
forskjellige Banskelligheder er det, at Udvalget
ikke har troet at kunne gaae ind paa dette En-
dringsforslag.

Med imidlertid paa Grund af dette Endrings-
forslag at tage Sagen paany under Overveielse
i Udvalget, er Committeeen kommen til den Er-
kjendelse, at den Affattelse, som Udvalgets S
havde, var mindre correct, og at der muligens
var Anledning til, i mere bestemte og bindende
Udtryk at betegne Maaden, hvorpaa Fideicom-
missbestynderen havde at oplyse de Indtægter,
som i de sidste 20 Aar vare faldne af Fæste-
godset, hvilken Forandring indeholdes i det For-
slag, som er opført under Nr. 10 paa Afstem-
ningslisten. Udvalget haaber, at den ærede
Forslagsstiller muligt vil kunne finde sig tilfreds-
stillet ved den Forandring, der saaledes er fore-
tagen ved denne S.

Hvad iøvrigt det til Sen stillede Forslag
under Nr. 5 a og b angaaer, da har Udvalget
heller ikke troet at kunne optage det. Dette
Endringsforslag gaaer væsentligt ud paa, at,
hvor f. Ex. en Skov hører til en Fæstegaard,
uden at Fæsteren har havt Benyttelsesretten af
Skoven, medens Fideicommissbestynderen dog har
havt Indtægt af den, der skulde et saadant
Stykke Skov ogsaa optages blandt Eiendoms-
mene, til Bedømmelsen af den Gjennemsnitssum,
som Fideicommissbestynderen i de sidste 20 Aar
har havt af Fideicommissgodset. Da det imid-
lertid, saaledes som Sen nu er affattet efter
den seneste Forandring, som Udvalget har
foreslaaet, bestemmes, at Bestynderen har at
meddele Ministeriet en fuldstændig og nøiagtig
Oversigt over samtlige Indtægter, han i de
sidste 20 Aar har havt af Bøndergodset, har
man troet, at dette Endringsforslag maatte
bortfalde, da det er en Selvsølge, at Indtæg-
terne af slige Skove, der høre til Fæstegodset,

wilbe ogsaa være at medtage i den Oversigt,
som han har at meddele Justitsministeren.

Blekingberg: Den forandrede Redac-
tion, Udvalget har foreslaaet med Hensyn til
den 2den Paragraph, foranlediger mig til
nogle Bemærkninger, ved hvilke jeg ogsaa vil
stræbe at tydeliggjøre den Tanke, som gaaer
igjennem denne Paragraph, i Forbindelse med
nogle af de øvrige Bestemmelser i Lovudkastet.
Saaledes som Paragraphen tidligere er fore-
lagt, vil den høie Forsamling erindre, at den
gik ud paa, at, førend nogen Afhændelse fandt
Sted, havde Bestynderen at forelægge Justits-
ministeren en saakaldet Plan for Afhændelsen,
og at denne Plan skulde approberes af Mini-
steriet. Man blev opmærksom paa, at en saa-
dan Affattelse af § 2 muligt kunde lede til en
Misstyndning, som om det havde været Udval-
gets Mening, at en Taxation skulde finde
Sted ad den Vej gjennem Indtægternes Gjens-
nemsnitssum, som Forslaget gik ud paa, som
om Bestynderen ikke skulde være ansvarlig uden
for det Beløb, som en saadan Calcule over
Indtægterne maatte udvise. Vel troer jeg nu
ikke, at en saadan Misstyndning, navnlig naar
man sammenholder Forslaget med Motiverne,
kunde have nogen skjellig Grund; thi det vil
erindres af Motiverne, at det der udtrykkeligt er
udtalt som Udvalgets Overbeviisning, at efter
al Rimelighed vilde Afhændelsen af det om-
handlede Bøndergods føre til et Provenu, der
vilde give en større Rente end den aarlige
Indtægt efter Gjennemsnittet af den omtalte
Aarrække, og det er navnlig bemærket, at Fæ-
stegodset saagodtform overalt har en langt større
Capitalværdi, end den, der svarer til sammes
Indtægter capitaliserede, hvilket, som bekiendt,
ogsaa har gjort sig gjældende ved Kjøb og
Salg mellem Mand og Mand. Overensstem-
mende dermed indseer jeg nu vel ikke, at man
med Føie kunde mistynde det oprindelige Udcast
paa den Maade, jeg har tilladt mig at an-
tyde; men Udvalget har ikke bestomindret fun-
det, at selv en slig ubesøjet Misforstaaelse
burde man søge at undgaae, og derfor har
man nu gjort et Forslag, som jeg troer med
hyderligere Klarhed udtaler den Tanke, man er
gaaet ud fra, idet det er paalagt Bestynderne
at forelægge Justitsministeriet en fuldstændig